

"GAL E GALEINA"

E giva e gal ma la galèina:...

“ Ho na voja stamateina,
oh mi cara la galnina,
ad stug-lit tla spadacina,
perchè a m'sint têt sòta al pióm,
una voja che an vègh lóm:
ta m'è fat mnì stè pensiér,
quant t'ci stè só de panér,
a s'cal pèni cli t'se mo?i,
propia sóra al tu dò co?i,
ho santi un gran tremór,
che u m'è arvat finènta e cor.
Té, tè sè che mè an sò un sènt
e sa n'munt an sò cuntènt
e che um piš d'fè senza freta,
quel che fà ogni gal che u s'rispèta:
fè l'amór l'è e mi mis-cér,
sa chi vói e quant cum pèr,
ma sa té oh creatura,
un saria un'aventura !”
La galeina santénd quèl,
un ènt pò un gnì vin mèl,
lusinghèda da che gal,
che ui faséva ste rigal,
lia lan stèva pió tal pèni,
tra l'invidia dal galèini,
perchè a gl'éva santi i zcurs,
ad chi dó ch'iéra murus,
e sia al vèci che cal nòvi,
a gl'ha smes sobti ad fè a gl'òvi.
Dop un pò la cuntadeina,
l'ha capì têt la manfreina,
tra che gal e la su bèla,
cl'éra nèda una sturièla,
e perchè cal gl'élti znòv,
a gl'ha smès têt ad fè a gl'òv
e isé un dopmizdé,
quant che i dó iéra a te prè,
la s'è sbóta se galóz,
per ciapèl sal mèn te gòz,
e s'un préel at che col biénch
la l'ha mand a te chémpsènt.
Da cla volta cla galeina,
la s'è ardóta sènz pió pèna,
perchè ilé un gnera ló,
e magné la n'vliva pió.
Te pulèr têt cal linguazi,
li i faséva un sach d'bucazi,
è e dé dòp al vèci e al nòvi,

li s'è armèsi a fè a gl'òvi...

Luciano Monti

[Read More](#)
